

کیهان

نوجوانی و جوانی دو دوره از عمر آدمی در فرآیند بلوغ است

کسه در آموزه‌های قرآنی از این افراد به عناوینی چون «غلام» و «فتی» و مانند آنها و در فرهنگ عربی از آن به عنوان «الاحداث» و «شباب» یاد می‌شود.

دوره نوجوانی و جوانی مقتضیات و لوازمی دارد که از جمله آنها می‌توان به زیبایی‌طلبی و خودارایی در لباس و جمال(حدید)، آیه ۲۰، المیزان، ج ۱۹، ص ۱۶۴، شجاعت و تهور و پرهیز از مصحلت‌سنسجی(یونس، آیه ۸۳، کهف، آیات ۱۰ و ۱۶، قصص، آیات ۱۴ و ۱۵)، قدرت جسمانی و توان بدنی(حج، آیه ۵۴، غافر، آیه ۶۷، روم، آیه ۵۴)، بلوغ جنسی و عقلی(همان)، لهو(گرای)حدید، آیه ۲۰) و مانند آنها اشاره کرده به طوری که پس از جوانی، منحنی نزول جسمی-و عمر آغاز می‌شود هرچند که عقلانیت می‌تواند به تمامیت رشد خویش برسد و فرد، انسان رشیدی شود.(حج، آیه ۱۵ غافر، آیه ۶۷)

از نظر فرائد نوجوانی و جوانی اوج قوت و زیبایی جسمی‌انسان است؛ از همین‌رو خدمتکاران دنیوی و بهشتی همگی از این دوره سنی انتخاب می‌شوند.(طور)، آیه ۲۴، یوسف، آیه ۶۲، انسان، آیه ۱۹، کهف، آیات ۶۰ تا ۶۲)

از دیگر ویژگی‌های انسان در این دوران، عدم ثبات شخصیتی و جست‌وجوگری دائمی‌انسان است که او را به «لهو(گرای)» سوق می‌دهد؛ زیرا می‌خواهد هر چیزی را بیازماید و تجربه کند و به تجربیات دیگران و پیران توجهی نمی‌کند. از همین‌رو بی‌توس و هراس در بسیاری از میادین خطر وارد می‌شوند و جست‌وجوگری آنان و به این شاخه و آن شاخه جستن همانند گنجشکان، موجب می‌شود تا افکار و عقاید و رفتارها و کردارهای جدید و حتی ابداعات و ابتکاراتی داشته باشند که پیران محافظه‌کار هیچ گرایش به آن ندارند. این‌گونه است که گرایش جوانان به تغییر در درون و بیرون و در صحنه‌های گوناگون اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و مانند آنها بسیار زیاد و حتی شگفت‌انگیز است.(کف، آیه ۱۳ تا ۱۹، کهف، آیات ۶۰ تا ۶۲)

در حقیقت نوجوانان و جوانان دنبال چیزهای جدید می‌روند و از درون همین «لهو(گرای)» و «ریسک‌پذیری» است که ابتکارات و اختراعات و تغییرات شگرف در ابعاد و ساحات گوناگون بروز و ظهور می‌یابد.
انسان‌ها براساس نور هدایت فطری - عقلی - تکوینی، توانایی شناخت حقایق و مصادیق آن از عدالت، صداقت، امانت، وفا و مانند آن را داشته و از باطل و مصادیق آن گریزان هستند. بنابراین، از آنجا که شاکله شخصی نوجوان و جوان بر همان فطرت الهی است، گرایش به حق و خیر دارند و نسبت به باطل واکنش منفی نشان می‌دهند و به طور فطری مخالف ظلم، کذب، خیانت و مانند آنها هستند و به خیرسانی و خیرات گرایش دارند؛ در این‌باره حضرت ابراهیم(ع) در دوران جوانی به ندای فطرت توحیدی خویش پاسخ مثبت می‌دهد و در برابر ظلم و برت‌پرستی می‌ایستد.(انبیاء، آیه ۶۰، زخرف، آیات ۲۶ و ۲۷) همچنین براساس گزارش‌های قرآنی، گروه ایمان‌آوردندگان به حضرت موسی(ع) گروهی از قوم یهود بودند(یونس، آیه ۸۳) که به گفته مفسران همان جوانان قوم بودند.(تفسیر روح‌المعانی، ذیل آیه)

هفت نفر از اصحاب کف که به حضرت عیسی(ع) ایمان می‌آوردند و سیصد سال در غار به حکم الهی می‌میرند تا در عصر قدرت‌یابی مسیحیان به دنیا رجعت داشته و دوباره برانگیخته شوند، همگی از جوانان بودند(کف، آیه ۱۰)
به هر حال، از نظر آموزه‌های قرآنی، جوانان گرایش‌های خوبی به حقایق و خیرات دارند و شاکله شخصیتی‌شان کمتر متأثر از شرایط محیطی و گرایش به دنیا و مافیها است. امام صادق(ع) می‌فرماید: عَلَیْکَ بِالْأَحْبَابِ فَأَهْلُهُمْ أَسْرَعُ إِلَىٰ كُلِّ خَیْرٍ؛ جوانان را دریاب؛ زیرا که آنان سریع‌تر به کارهای خیر روی می‌آورند. (کافی، ج ۸، ص ۹۲، ج ۶۶)

امیرمؤمنان به تیرهوشی جوانان توجه می‌دهد و آنان را برای مشورت سزاوارتر از پیران می‌داند و می‌فرماید: إِذَا اخْتَجْتَ إِلَى الشُّعْرَؤَ فِی امْرِئٍ قَدْ طَرَأَ عَلَیْکَ فَاسْتَشِرْ بِمَدَائِلِ الشَّيْءِ؛ فَاتَّخِذْ أَهْلَهَا وَاسْأَرْعَ خُصَاةَ، ثُمَّ رَدِّهْ بَعْدَ ذَالِکَ إِلَىٰ رَأٰی الْکَهِولِ وَ الشُّیُوخِ لَیَسْتَفِیْقُوهُ وَ یُخْبِسُوا الْاِخْتِیَارَ لَهُ، فَإِنَّ تَجَرِبَتَهُمْ أَكْثَرُ؛ هر گاه به مشورت نیازمند دسی، نخست به جوانان مراجعه نما، زیرا آنان ذهنی تیزتر و حس‌ریع‌تر دارند. سپس (تجیه) آن را به نظر می‌انسانان و پیران برسان تا پیگیری کرده، عقابت آن را بسنجند و راه بهتر را انتخاب کنند، چراکه تجربه آنان بیشتر است.(شرح نهج‌البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲۰، ص ۳۳۷، ج ۸۶۶)

همچنین در روایت است که پیامبر(صلی‌اللهعلیه‌وآله) در قول و فعل از توانایی جوانان برای اقبال مقاصد مهم کشوری امت بهره می‌برد؛ چنان‌که در روایت آمده: وُلّٰی رَسُولُ اللَّهِ عَثَابَ بْنَ اسَیدٍ وَ مَعْرَةَ اَحدی وَ عِشْرُونَ سَنَةً أَفْرَ مَکَّةَ وَ اَمْرُهُ اَنْ یُعْطٰی بِالنَّاسِ وَ هُوَ اَوَّلُ اَمِیرِ صُلٰی بَمَکَّةَ بَعْدَ الْفَتْحِ جَمَاعَةً، ثُمَّ لَئِنَّکَ لَافَلَا؛ با عثاب، ثَدْرِی عَلٰی مَنْ اَسْتَعْلَمْتُکَ؟ اَسْتَعْلَمْتُکَ عَلٰی اَهْلِ اَللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَلَوْ اَعْلَمْتُ لَهُمْ خَیْرًا مِمَّنْ اَسْتَعْلَمْتُکَ عَلَیْهِمْ، وَ کُنْتُ اِلٰی اَهْلِ مَکَّةَ لَا یَخْتِجُ مَخْتَجَ مَکَمِّکَ فِی مَخَالَفَتِهِ بَعْرَ سَفَرٍ فَلَیْسَ الْاَکْثَرُ هُوَ الْاَفْضَلُ، بَلِ الْاَفْضَلُ هُوَ الْاَکْثَرُ؛ رسول خدا، عثاب بن اسید را - که جوانی ۲۱ ساله بود، به فرمانداری مکه منصوب کرد و به او فرمان داد که امامت جماعت او (جمعۀ) مردم را نیز به‌عهده بگیرد و او نخستین فرماندار بعد از فتح مکه بود که در این شهر، نماز جماعت او جمعۀابرگزار کرد.

رسول خدا سپس به او رو کرد و فرمود: اِیَّ عَثَابِ! می‌دانی تو را بر چه کسانی فرماندار کرده‌ام؟ تو را بر مردم شهر خدای

شبهه: منظور از اینکه در روایات، ثواب و فضیلت زیارت حضرت عبدالعظیم حسنی برابر با زیارت سیدالشهدا(ع) دانسته شده چیست؟
آیا واقعا تمام آثار و ثواب فضیلت زیارت امام حسین(ع) که ما می‌دهند؟ چرا ثواب زیارت غیرمعصوم با زیارت معصوم یکی دانسته شده است؟

پاسخ: زیسارت امام حسین(ع) از اعمالی است که در روایات اهل‌بیت(ع) بر آن تأکید فراوانی شده و ثوابی بی‌نظیر برای آن بیان گردیده‌است. بر اساس روایتی که در برخی منابع حدیثی آمده، امام‌های(ع) به شخصی از اهل ری که پس از زیارت سید الشهدا(ع)، محضر آن حضرت شرفیاب شده بود، فرمودند: «اگر مزار عبدالعظیم حسنی را در ری زیارت می‌کردی مانند این بود که امام حسین(ع) را زیارت کرده باشی.»

منند حدیث

شیخ صدوق در کتاب «ثواب الاعمال» نقل کرده است که شخصی از اهل ری می‌گوید محضر امام هادی(ع) رسیدم، امام علیه‌السلام فرمودند:
«أَنْتَ کُنْتَ جَاهِلٌ بِوَدِّیْ قَالَ اَیَّ اَمَّا لَکَ یَوْمَ لَزَّوْتُ قَبْرَ عَبْدِ الْعَظِیْمِ عِنْدَکُمْ لَکُنْتُ کَمَنْ زَارَ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ(ع)»^(۱)
گفتم: به زیارت امام حسین(ع) رفته بودم. امام فرمود: اگر قبر عبدالعظیم که نزد شمامت را زیارت کرده بودی، مانند این بود که قبر حسین بن علی(ع) را زیارت کرده باشی.این روایت در کتاب

معارف

MaarefKayhan@Kayhan.ir

دنیای شگفت‌انگیز جوانان

روزِی پیامبر(ص) در میان یاران خود نشسته بود، چشمشان به جوانی چالاک و نیرومند افتاد که از صبحگاهان، تلاش می‌کرد. یاران گفتند: وای بر او! چه می‌شد اگر جوانی و چالاک‌اش در راه خدا بود؟ پیامبر فرمود: چنین نگویید. اگر او برای خود تلاش می‌کند تا از مردم بی‌نیاز شود و نزد آنان دست دراز نکند، در راه خدا کار می‌کند. اگر برای پدر و مادر ناتوان و یا فرزندان ناتوان خویش تلاش می‌کند تا آنان را از راه خداست، ولی اگر برای ثروت‌اندوزی و فخرفروشی تلاش می‌کند، کار او در راه شیطان است.

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)
امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)
پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲۹۹، ج ۳۳۶)

این در حالی است که قارون از امت موسی(ع) تمام جوانی خویش را مصرف کسب در آمد کرد و برای آخرتش هیچ چیزی فراهم نیاورد تا جایی که در نهایت با ثروت خویش در زمین

فرو رفت. (قصص، آیات ۷۵ تا ۸۲)

پیش از فقر و زندگی‌ات را پیش از مرگ.(من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۳۵۷، ج ۵۷۶۲)

امام علی(ع) در بیان ارزش و قدر جوانی و پرهمندی از آن در تفسیر تبیینی کلام‌الله می‌فرماید: فی قول الله عَزَّوَجَلَّ «وَ لَا تَنْسِنَ نَصِیْبَکَ مِنَ الدُّنْیَا» لَا تَنْسِنَ صَخْتِکَ وَ قُوَّتَکَ وَ فِرَاقَکَ وَ شَبَابَکَ وَ تَمَاطُلَکَ اَنْ تَقْلُبَ بِهَا الْاُخْرَءَ؛ درباره آیه: سهم خود را از دنیا فراموش مکن؛ یعنی سلامتی، توانایی، فرصت جوانی و ششادای‌ات را فراموش مکن، تا با آنها آخرت را به دست آوری. (قصص، آیه ۱۷، امالی صدوق، ص ۲